

Henryk Janocha, Ignacy Skrzypek

Złotów, woj. pilskie. Stanowisko 3

Informator Archeologiczny : badania 10, 253-254

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

WYSZEMBORK, gm. Mrągowo
woj. olsztyńskie
Stanowiska 4a i 4b

patrz
okres wpływów rzymskich

ZŁOTÓW
woj. piłskie
Stanowisko 3

Muzeum Okręgowe
w Koszalinie

Badania prowadzili mgr Henryk Janocha i mgr Ignacy Skrzypek /autor sprawozdania/. Finansował WKZ w Pile i Oddział PTAiN w Koszalinie. Drugi sezon badań. Osada wczesnośredniowieczna i średniowieczna oraz zamek późnośredniowieczny.

Stanowisko położone jest w północno-zachodniej części miasta, przy południowym brzegu jeziora Złotowskiego, około 100 m na zachód od kościoła parafialnego. Stanowisko określane potocznie jako "wyspa zamkowa".

Wykopy założono w południowo-zachodniej części stanowiska, spodziewają się uchwycić dalszy ciąg murów zamkowych odsłoniętych już częściowo w 1974 roku. Rozkopano ar 131 i ćwiartkę A ara 143. Już po wstępnej eksploracji ara 131 przylegającego do wykopów z roku 1974, stwierdzono brak murów zamkowych w tej części "wyspy", co wskazywałoby na inny rozkład zabudowań zamkowych na badanym stanowisku. Wydaje się, że rozplanowanie całości zabudowań zamkowych skoncentrowane było w południowo-wschodniej części badanego terenu.

W arze 131 materiał przemieszany wystąpił na głębokości około 60-80 cm, poniżej zalegała intensywna warstwa wczesnośredniowieczna z ceramiką datowaną na X-XIII wiek. Najciekawsze rezultaty uzyskano na głębokościach około 180-200 m /ar 131/, gdzie odkryto dobrze zachowane drewniane elementy konstrukcyjne stanowiące umocnienie i zabezpieczenie brzegu wyspy od strony jeziora. Na całość tego umocnienia składały się poprzeczne grube dranice wzmocnione od strony południowej pionowymi palami, które w partii najniższej spoczywały na pionowych balach o średnicy 20-30 cm i wysokości około 1 m. Na ćwiartce C odsłonięto trzy rzędy takich konstrukcji w odległości około 2 m od siebie. Pomiędzy tymi konstrukcjami leżały poziomo ułożone dranice wzmocniane dodatkowo kamieniami średniej wielkości. W obrębie wspomnianych konstrukcji wystąpił nieliczny materiał ceramiczny datowany na X-XI wiek oraz zabytki w postaci pławików z kory.

Na arze 143, ćwiarka A, zlokalizowanym na terenie pierwotnie /w okresie wczesnośredniowiecznym/ zalany wodą jeziora sytuacja stratygraficzna wyglądała nieco inaczej. Warstwa ceglanego gruzu, dachówek, ceramiki późnośredniowiecznej i luźnych belek zalegała do głębokości około 2,4 m. Poniżej wystąpiła warstwa zbitej roślinności jeziornej o miąższości około 50 cm, w zawartości której znaleziono dużo ceramiki późnośredniowiecznej i niejednokrotnie całych naczyń oraz średniowieczny grot oszczepu z ułamanym drzewcem i sztylet żelazny. Wszystkie te pozostałości dostały się do jeziora w czasie zburzenia i spalania zamku w XVII wieku.

Badania będą kontynuowane.

ŻAREK, gm. Męcinka
woj. legnickie
Stanowiska 3 i 4

patrz
okres halsztacki